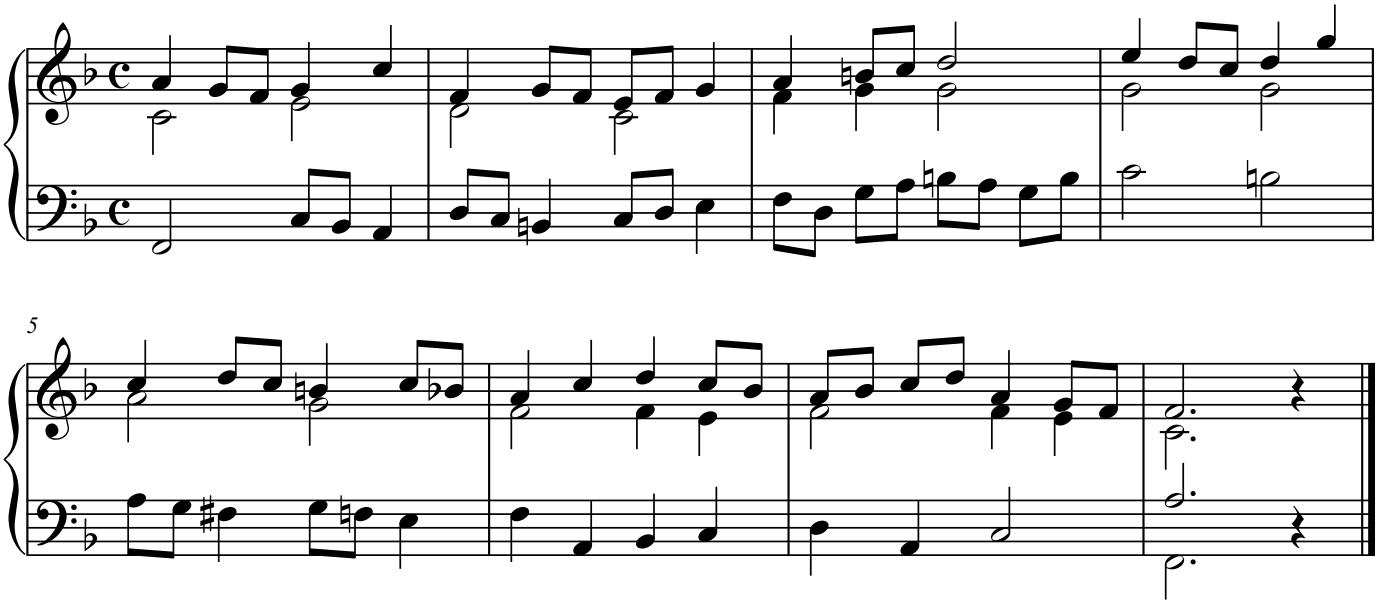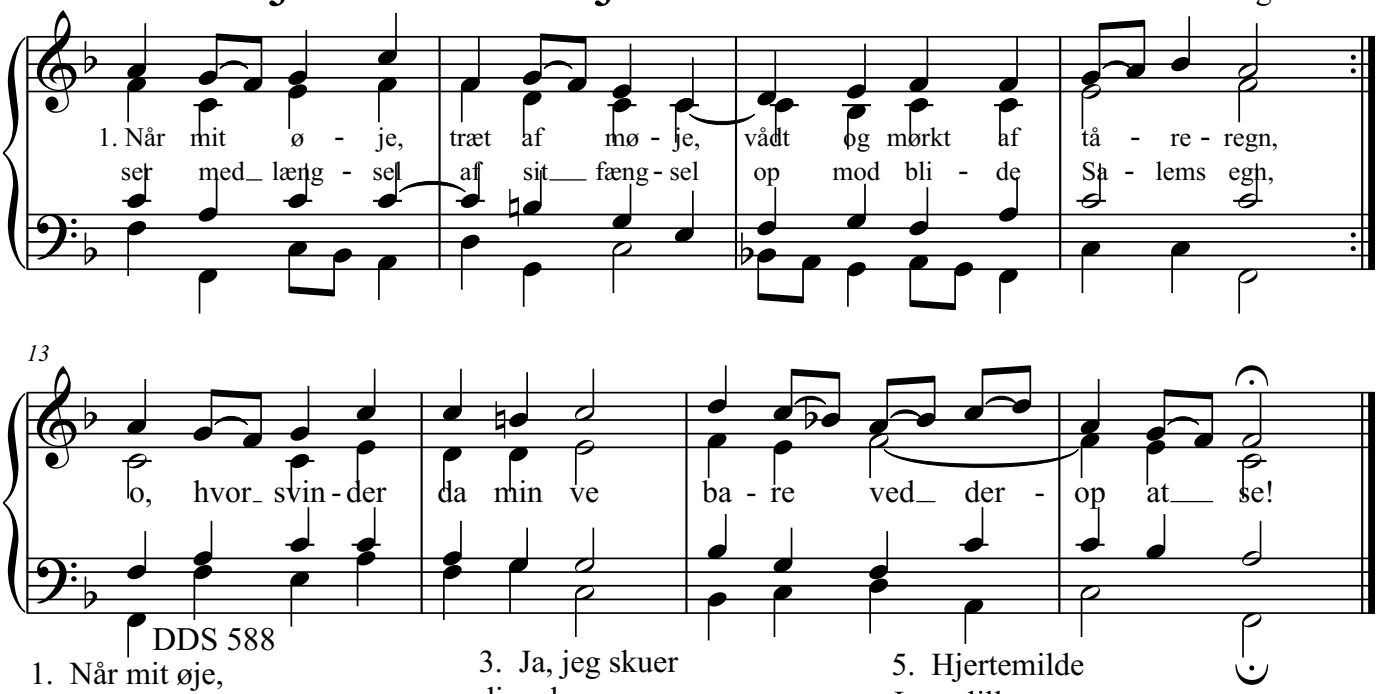Når mit øje træt af møje DDK 410

Hans Mikkelen

Når mit øje træt af møje

Meiningen 1693

DDS 588

1. Når mit øje,
træt af møje,
vådt og mørkt af tåreregn,
ser med længsel
af sit fængsel
op mod blide Salems1 egn,
o, hvor svinder da min ve
bare ved derop at se!

2. Jeg fornemmer
folkestemmer,
alle slags, blandt engles lyd,
dem de driver
op med iver
i Guds lovsangs fulde fryd.
O, hvor siger da min sjæl
verden glædelig farvel!

3. Ja, jeg skuer
dine druer,
Paradis! den livets frugt.
Dine søde
roser møde
mig nu alt med deres lugt,
giver tidens åndedrag
evighedens luft og smag.

4. Lammets klare
brudeskare
ser jeg midt i Paradis,
hvor de svømme
som i strømme
af Guds søde lov og pris.
Snævre vej og korte tid,
o, hvor er din ende blid!

5. Hjertemilde
Jesus lille,
som os Himlen vandt så huld!
Se, hvor dines
længsel pines
under tidens aftenkuld!
Når, o søde brudgom, da
vil du hente mig herfra?

Hans Adolph Brorson (1765).